

63

עין משפט
גר מצוה

לה א מ"י פ"ד מהל'
סמדין הלכה ט:

תורה אור השלם

1. אמרו צדיק כי טוב כי
פרי מעלליהם יאכלו:
ישעיהו 2 י

רבינו חננאל

שהיוצר הגהת דלתות,
שהיוצר פתחו והבאן
צריכן לסמך והשמיסין
שפתחו (הצאין), והו
שמינן הכנסו וטל שש,
[ב] בשכר הגהת דלתות,
ואמרין לימא לך שמכר
הוצא למכר הכנס,
נחלקו אלו י"ב חלות
שש אש, וכן בשכר
הבאה חתלקו אותם שש
המכסר הכנסו שש שש,
הוה פסוד כל דבר.
מן דירשן לישנא חתלקו אר
סן דירשן דילין, כלומר
אל תמכר דילי כי הוי
לדא לישנא בשבת הבאה
דילין. ודחק אמר אביי
בציגא טב מקרא, כלומר

הנאה הבאה (נ"א): אהבה
(קרבן) עשיתי ואפליה לא
פוטמת, פון הנאה קריות
שרים קטנא ואדם אכלא
מיר, חפץ פון בשר וכו'
מאבילת, מאבילת
דלת שריא ציבית איהו
עד שתחשבל, בשר
קריבא ויהא פון חסות,
פון הרחק, כך אף
שוב לי וי(ת)חזק מחסנה
לשבת אהבה, אמר ר'
יהודה מוסקא, חוליקין,
ואימחבר ר' יהודה.
ותבאר, כי המוסקין פ'
משמר היוצא מן כלבו.
מג' המנסין חוליקין
בפסון ופסון אדרייסן,
בריה לעולם
בריה, כעבדת קרועה
חלולת חסותה, פ' בילה,
שם המסמרת, ופסקא
שיטתה, פסקא
לכא באה שבחבה מביא
ועוד עובדת, קמסה
חכמים בחלוקה ובטענה
פ' בחלוקה, פ' בחלוקה,
שחוליקת בריה לעולם.
ויאזא לפיכך בילה רחוק
רמזה לעולם, בטעה
קביעה, מירוש שריה
לכל משמר טבעה
ברזל קרבה בקרקע,
שקשורין הכל
ברזל ושרש ומנסין הכל
ההוא מנסבט, ומנסבין
לכלה מעט מעט ומפליין
השרש בניתוח דחיישין
לירידת אברים, ופירש
כלמזד ארץ רישאל ר'
אמ' משום ר' יהודה
טבעת ששור רחוב
מנסבין רצות למפלעין,
רשע במדות רצון
טבעת ויהא פסוק
שם השרים
אף המטפחא פ' כ"ד

בוצינא טאטא. מקרא. משל הדיוט הוא האומר לחכמו דלעת קטנה איז טעם קיך במחזור אס מלגה להניחה עד שגידל וזיעשה קרא תניחה טוב לו ליטלה מיד שמה לאחר זמן ותחזר בו זה ואי שמה לא יעצור לו להא כן פי' בנזקטסם "ור"מ מפרש דעל כרחק בוצינא וקרא שני מינים הם דקשואין מתרגמינן בוצינא ודלעת היינו קרא כדמוכה בנדרים פרק הגזול מן המנובל (דף נ"א.) דלמרינן מאי דלעת המנובל קרא קרקחאי וקישואין ודילועין ב' מינים כדמוכה במסכת כלאים (פ"ג מ"ה) דתמן טעם אדם קישות ודלעת מתוך גומא א' ובלבד שמהא זו נוטה לזר זו נוטה לזר וזו נוטה שער על זו לנאן ושער על זו לנאן ועוד ראייה מהא דלמרינן בפרק שלשה שאלנו (ברכות דף ע"ה.) בוצינא מפרשי' ידע משמע דלאחר שגמרה הפסיק נקרא בוצינא ואחור ר"מ הקישות מין פרי קטן מדלעת שמהמה להנבסל ויכול לתלושו מיד והדלעת גדולה ואינה ממחרת להנבסל ואין יכול לתלושה עד לאחר זמן ואחריא אדם דבר מועט לאלתר מדבר מרובה לאחר זמן וי'.

הדרן עלך החליל

וסליקא לה מסכת סוכה

לסרדיט אחד ממלכי יוונים כשונכנסו יוונים להילכל היתה ממ על גבי המזבח ואמרה לוקוס לוקוס עד מתי אתה מכלה ממ ואי אתה עומד עליהם בשעת הדחק וכששמעו חכמים בד טבעתה וסתמו את חלונה ויש אומרים משמרתו שוהה לב אחיו עמו ושימש תחתיו אע"פ ששכניו הרשעים לא נשתכרו נשכינה לעולם חולקת בדרום וישבב אחיו בצפון משמרתו שוהה לבא היינו דקנסין לכולה משמר אלא למ"ד שהמורה דתה משום ברתיה קנסין ליה לדידיה אמר אבי אין שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה מבוש אבוה ואימיה משמרתה אמר אביי או לרשע או לשכניו טוב לצידי טוב ל' אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו:

הדרן עלך החליל וסליקא לה מסכת סוכה

[illegible]

החליל פרק חמישי סוכה

[illegible]

שבע ואחיהו טול עמה בשוה כדי שחטול גם אחיה לשבת הנחלה בשוה. **דל** דל הסר כמו דל לבנה (ר"מ ע"ג) ודברסקין ברש מקבלם (דף ג' ע"ג) עשרתו קרנים איכה כל סוכה דל דפנות ליכא כל סוכה דל מעשר הכהנה (ר"מ דף ע"ג) **בולגא עכא מקרא**. משל היטות הוא האומר להכירו דלעת קטנה אינו נותן לך במחזור אם תרצה לחולשה עשאי תלוש ואם תרצה להניחה עד שמיגדל ותעשה קרא היטות ותגדל טיול לו ליעלה מיד שמה לאחר מן יחטרו לו זה ואו שמה לא יעקרו זה לזה הי"ג גבי משמרות מי שראוי ליעול עכשיו לא יתמין לשבת הכהנה: **ובמוספין חולקין**. כי היכי דפלגי בלחם הפנים משמר הנכנס והיולא פלגי פנים עורות המוספין של כל שבת:

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה בוצינא וכו'
ויד"ת בפירוש. פ"ן טורי
אאן מגילה דף יב ע"ב
תוס' ד"ה דאן דאמרי

מוסף רש"י

בוציא טבא מקרא.
בזינא דלעת קטנה קרא
דלעת גדולה, והאומר
לחבירו קה לך דלעת קטנה
בגינת, או המתן עד
שגדלו וקה גדולה, טוב לו
ליקח הקטנה מיד, כי לא
יע מה יולד יום (בתרבות
(א) עכ"ל
מקרא דלמחר (תוספתא טו
הדרן ע"ד מסכת סוכה

רבינו חננאל (המש

[illegible]

הדרן עלד החליל וסלימא מסבתא דמוכה

ל' ד', ויש אומרים ד' של שש שש, שעליהן שוחטין את הקדשים.
כעות היו שם כנגד כ"ד משמרות [וכהונה, כ"ד חלונות היו שם כנגד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones